Written by - முருகபூபதி -
Sunday, 29 April 2018 18:23 - Last Updated Sunday, 29 April 2018 18:29

"உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்" என்ற கோஷத்துடன் தொழிலாள விவசாய பாட்டாளி மக்கள் தமது உரிமைகளுக்காக உரத்துக் குரல் கொடுத்து ஊர்வலம் செல்லும் நாள் மேதினம். வருடந்தோறும் மே மாதம் முதலாம் திகதி தொழிலாளர் தினமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் இந்தவருடம் புத்தர் பெருமானுக்காக இந்த மேதினம் ஏழாம் திகதிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. புத்தரின் பெயரால் எதிர்காலத்தில் இவ்வாறு எத்தனை மாற்றங்கள் வருமோ தெரியவில்லை.!? தங்கள் பொது எதிரணிக்கு மேதினம் கொண்டாடுவதற்கு காலிமுகம் கிடைக்கிவில்லை என்பதனால், தாங்கள் காலியில் கொண்டாடவிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார் மகிந்தர். வழக்கமாக நடக்கும் மேதினங்களில் பல அணிகள் பிரிந்து பல மேடைகளில் "உலகத்தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்" என்பார்கள். வழக்கமாக கொழும்பில் மாத்திரம் சுமார் 17 மேடைகளில் பிரிந்து நின்று உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள் என்பார்கள் அல்லது அடுத்த தேர்தல் பற்றி பேசுவார்கள்!!?? இலங்கையில் தொடர்ச்சியாகவே மேதின மேடைகளில் இந்த உழைக்கும் வர்க்கம் பற்றியா பேசப்படுகிறது...? அந்த வர்க்கத்தின் நலன்கள் குறித்தா தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன....? அனைத்தும் மே தின மேடைகளிலும் அடுத்த தேர்தலைக்குறியாக வைத்துத்தான் பேசப்படுகிறது. இலங்கையில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஏப்ரில் மாதமும் மே மாதமும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாதங்கள். 1971 ஏப்ரிலில் மிகவும் கொடூரமான முறையில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டது மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் போராட்டம். நதிகளில் மிதந்த சடலங்கள், பொலிஸ் நிலையங்களின் பின்வளவுகளில் எரிக்கப்பட்ட சடலங்கள்,

ரயர்களுடன் கொளுத்தப்பட்ட இளம் உயிர்கள். கூட்டிக்கழித்துப்பார்த்தால் 25 ஆயிரத்தையும் தாண்டும் அவற்றின் எண்ணிக்கை.

2009 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் மற்றுமொரு இனசங்காரம் முள்ளிவாய்க்காலில் முடிவுற்றது. இதில் கொல்லப்பட்ட மனித உயிர்கள் பற்றிய சரியான மதிப்பீடுகள் இன்றி, இன்னமும் போர்க்குற்றம் பற்றி பேசப்படுகிறது. காணாமல் போனவர்களின் உறவினர்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் இன்னமும் வற்றவில்லை.
தென்னிலங்கையிலும் வடக்கிலும் ஆயுதம் ஏந்திய இரண்டு பெரிய தலைவர்கள் இன்று இல்லை. இருவருமே கொல்லப்பட்டதுடன் அவர்கள் இரண்டுபேரும் தலைமை தாங்கிய பேரியக்கங்களின் ஆயுதப்போராட்டம் முடிவுக்கு வந்தாலும், மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் சங்கமித்து - ஆயுதங்களை நீட்டாமல், கைகளை நீட்டி வாக்குகளை கேட்டு பாராளுமன்றம் சென்றது. ஆனால் - புலிகளின் மீதான தடை தொடர்வதனால் மே மாதம் முள்ளிவாய்க்காலுடன் முற்றுப்பெற்ற அந்த இயக்கத்தின் முகவர்களாக இருந்த அகிம்சாவாதிகள் பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ரோஹண விஜேவீராவின் மனைவி சித்ராங்கனியும் ஐந்து பிள்ளைகளும் அரச பாதுகாப்பில் ஒரு கடற்படை முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்கள். மூத்த பெண்பிள்ளை ஈஷா, புத்தி பேதலித்து தனது தாயையும் தம்பியையும் தாக்கியதனால் பெற்றதாயினால் பொலிஸில் முறையிடப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டாள். விஜேவீராவின் மூத்த மகன் தற்போது மாஸ்கோவில் தந்தை படித்த அதே லுமும்பா பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கிறார். வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் மனைவி மதிவதனி மற்றும் பெண்பிள்ளை என்ன ஆனார்கள்...? என்பது தொடரும் மர்மம். அவரது ஆண் வாரிசுகள் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டனர் என்பது தெரிந்த செய்தியே! இந்த பத்திக்கு நான் வைக்கவிரும்பிய தலைப்பு இயல்புகள் பற்றியதே.

சூழல், சுற்றம், சர்வதேச மாற்றங்கள் எதனையுமே கவனத்தில் -கருத்தில் கொள்ளாமல் தமது இயல்புகளில் பிடிவாதமாக இருந்த இரண்டு பெரிய ஆளுமைகளின் இயல்புகள் - முடிவில் அவர்களையும் அழித்து, அவர்களை நம்பியிருந்தவர்களையும் நட்டாற்றில் கைவிட்ட கதையை மீண்டும் மீண்டும் ஒவ்வொரு வருடமும் ஏப்ரில், மே மாதங்களில் நாம் படித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தப்பின்னணிகளுடன், இற்றைக்கு 47 வருடங்களுக்கு முன்னர் (1971) புனிதம்பெற்றும் பூமி கதிர்காமத்தில் நடந்த கதைக்கு வருகின்றேன்.

□□□□□□□□□□□

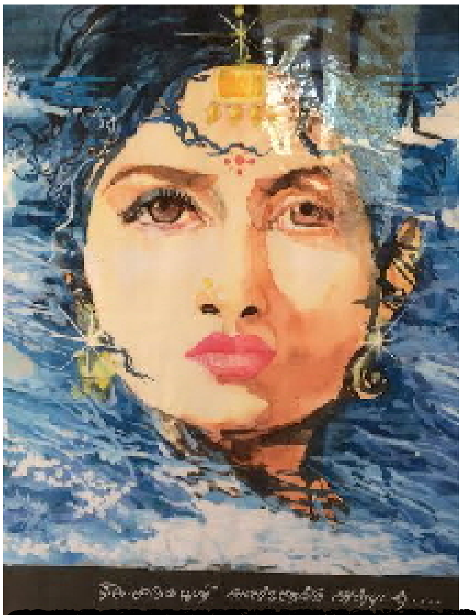

[redacted]